

ΛΟΕΓΚΡΙΝ,

ΛΥΡΙΚΟΝ ΔΡΑΜΑ ΕΙΣ 3 ΠΡΑΞΕΙΣ

ΡΙΧ. ΒΑΓΝΕΡ

Π Ρ Ο Σ Ω Π Α

Λοεγκρίν ὁ ἱππότης—*Ἐλσα* τῆς *Βραβάντης*, *Ἄρτοῦδα*
Φρειδερίκος *Τετραμόνδης*, ὁ *Βασιλεὺς Ἐνρῖκος*, *Ἄγγελος*

Κόμητες *Θουριγγίας* *Σαξωνίας*, κτίκηνες τῆς *Βραβάντης*
ἱππῶται, πολεμισταί, λαός, ἀκόλουθοι, θεραπευαίνιδες
καὶ ἀκόλουθοι εὐγενεῖς κ.λ.π.

Ἡ σκηνὴ παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ Ἐσκῶ εἰς Ἀμβέρσαν
πρὸς τὸ μέσον τοῦ Ἰ' αἰῶνος

Λ Ο Ε Γ Κ Ρ Ι Ν

Π Ρ Α Ε Ι Σ Α'

Ἐνα λειβάδι στὶς ὄχθες τοῦ Ἐσκῶ, στὴν Ἀμβέρσα. Ὁ Βασιλεὺς Ἐρρῖκος καθισμένος κάτω ἀπὸ τὴν δρυὴν τῆς δικαιοσύνης. Στὸ πλευρὸ του οἱ κόμητες τῆς Σαξωνίας καὶ Θουριγγίας, οἱ εὐγενεῖς καὶ ὑπασπισταὶ ποὺ ἀποτελοῦν τὴν βασιλικὴν αὐλὴν. Κατὰ μέτωπον οἱ Κόμητες καὶ ὁ λαὸς τῆς Βραβάντης ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ὁποίων ὁ Φρειδερίκος τῆς Τετραμόνδης καὶ ἡ πλησίον του ἡ Ἄρτοῦδα συζυγὸς του.

Ὁ Βασιλεὺς ἐπικαλεῖται τὴν συνδρομὴν τῶν εὐγενῶν τῆς χώρας του καὶ τῆς Βραβάντης διὰ τὴν υπεράσπισιν τοῦ βασιλείου τὸ ὁποῖον ἀπειλεῖται ἀπὸ κινδύνους ἐπιδρομῶν Οὐγγρων καὶ ἄλλων ἐχθρῶν καὶ ζητεῖ ἀπὸ τὸν Φρειδερίκον διατὶ τὸ βασιλεῖον τῆς Βραβάντης μένει χωρὶς νόμους καὶ βασιλέα, σὲ τέτοιες κρίσιμες στιγμῆς. Ὁ Φρειδερίκος κατηγορεῖ τὴν Ἐλσαν τῆς Βραβάντης ὅτι ἐπνίξε τὸν μικρὸν ἀδελφόν της Γοταφρείδον εἰς τὴν λίμνην διὰ νὰ μείνῃ αὐτὴ μόνη κληρονόμος τοῦ βασιλείου καὶ νὰ βασιλεύσῃ μετὰ τὸν ἐρωμένον της. Ζητεῖ τὴν καταδίκην τῆς Ἐλσας καὶ τὸ στέμμα διὰ τὸν ἑαυτὸν του καὶ τὴν γυναῖκα του Ἄρτοῦδα ποῦ καταγέται καὶ αὐτὴ ἀπὸ αἵμα βασιλικόν. Προσκαλεῖται ἡ Ἐλσα ν' ἀπολογηθῇ. Αὐτὴ ἀντὶ ἀπολογίας διηγεῖται ἕνα ὄραμά της βυθισμένη σὲ ἕκτασι υπερχοσμῖα,

Μ' ὀλάσπρη πανοπλία—κ' ἀσπίδα στὸ πλευρό.
 βλέπω μὲς τ' ὄνειρό μου—πολεμιστὴ τρανό.
 Στὸ χέρι του ῥομφαία—κρατοῦσε φλογερή.
 Γλυκὸ τὸ μίλημά του—γλυκειά του καὶ ἡ μορφὴ
 τὰ λόγια του ξυπνήσαν—τὸ θάρρος στὴν καρδιά!
 Αὐτὸς θενά μου δώση—βοήθεια καὶ χαρά.
 Αὐτὸν τώρα προσμένω—μάρτυρα ἐκδικητή.
 Καὶ θενά πῶ μπρὸς σ' ὄλους—ποιὰ πρέπει του ἀμοιβῆ
 Τὸ θρόνο τοῦ πατρός μου—πλούτη καλὰ τῆς γῆς
 καὶ τὴ ζωὴ μου ἀκόμα—θὰ τοῦ χαρίσω εὐθὺς
 Κ' ἂν ἴσως μ' ἀγαπήση—θενᾶμαι εὐτυχίς.

Ἄποδειξη τὴν ἀλήθεια τῆς κατηγορίας
 του προκαλεῖ σὲ μονομαχία μέχρι θανάτου ὅποιον θὰ ὑποστη-
 ρίξῃ τὸ ἀντίθετον. Δὲν τολμᾷ νὰ παρουστασθῇ κανένας, ἀλλὰ ἡ
 Ἔλσα προαισθάνεται ὅτι ὁ ἄγνωστος ἰπότης τοῦ ὄνειρου θὰ τὴν
 βοηθήσῃ. Μακρὰ πέρα στὸν ποταμὸ διακρίνεται μιὰ βάρκα ποῦ
 σέρνει ἕνας κύκνος δεμένος μὲ χρυσοῦ ἀλυσίδα. Πλησιάζει στὴν
 ὄχθη, τὸ πλῆθος ἐκπληκτο συνάξεται ἐκεῖ. Ὁ Λοεγκρὶν ζωσμέ-
 νος ἀργυρῆ πανοπλία ἀποβιβάζεται καὶ ἀποχαιρετᾷ τὸν κύκνο:

Καλέ μου κύκνε στὸ καλὸ—σύρε σι' ἀλαργινὸ ἀκρογιαλὴ
 ὅπου ξεινήσῃς γιὰ δῶ—καὶ μόνος νὰ ξανάρθῃς πάλι.
 Ἄν εἶν' γραμμένο ἀπ' ἰὸ Θεοῦ—ἦ χαῖρε κύκνε, στὸ καλὸ.

Ἡ βάρκα συρόμενη ἀπὸ τὸν κύκνο ἀπομακρύνεται. Ὁ Λοεγ-
 κρὶν διαλαλεῖ ὅτι εἶνε ἀπεσταλμένος νὰ ὑπερασπίσῃ τὴν ἀθωό-
 τητα καὶ τὴν ἀρετὴ. Ἔλσα τῆς Βραβάντης, λέγει στὴν Ἔλσα,
 ἂν νικήσω καὶ προστατεύσω τὸ βασιλεῖό σου, θὰ θελήσῃς νὰ
 μὲ παντρεφθῆς δίχως ποτὲ νὰ ζητήσῃς νὰ μάθῃς ποῖός εἰμαι καὶ
 ἀπὸ ποῦ ἔρχομαι; Ἡ Ἔλσα δέχεται, καὶ ὀρκίζεται νὰ εἶναι
 πάντα πιστὴ. Ὁ Λοεγκρὶν μονομαχεῖ καὶ πληγώνει τὸν Φρειδε-
 ρῖκο. Ἡ ἀγνότης τῆς Ἔλσα ἀποδεικνύεται. Τὸ πλῆθος μὲ ἀλλα-
 λαγμοὺς φέρνει ἐν ῥοιάδῳ τὸν Λοεγκρὶν ἐπάνω στὴν ἀσπίδα
 του καὶ τὴν Ἔλσα σ' ἐκείνην τοῦ βασιλέως.

A Y Λ A Γ A

ΠΡΑΞΙΣ Β'

Ἐσωτερικὸν τοῦ Πύργου τῆς Ἀμβέρσας. Εἰς τὸ μέσον τοῦ
 βάθους ἡ κατοικία τῶν ἰπποτῶν. Ἀριστερὰ ἡ κατοικία τῶν κυ-
 ριῶν. Δεξιὰ ἡ Ἐκκλησία. Εἶναι νύχτα. Ἡ Ὀρτρούδα καὶ ὁ
 Φρειδερῖκος ἐνδεδυμένοι πτωχικὰ κάθονται στὰ σκαλοπάτια τῆς
 Ἐκκλησίας. Ἡ Ὀρτρούδα βλέπει πρὸς τὰ παράθυρα τοῦ Πύργου
 ζῶηρά φωτισμένα.

Ὁ Φρειδερῖκος ἐπιπλήτει τὴν Ὀρτρούδαν διότι τὸν παρέ-
 ουρε νὰ καταγορήσῃ τὴν ἀθώα Ἔλσαν, ἐξ αἰτίας ἔχασε τὴν τι-
 μὴν του καὶ θεωρεῖται ὡς προδότης. Ἡ Ὀρτρούδα τὸν καθη-
 συχάζει καὶ τοῦ ὑποδεικνύει ὅτι πρέπει νὰ μάθουν μὲ κάθε τρόπο
 τὴν καταγωγὴν τοῦ Ἰππότη. Μοναχὰ ἡ Ἔλσα μπορεῖ νὰ τοῦ ἀ-
 ποσπάσῃ τὸ μυστικόν. Ὁ Φρειδερῖκος ὀρκίζεται ἐκδίκησιν. Ἀ-
 νοίγει τὸ μπαλκόνι τοῦ Πύργου καὶ φαίνεται ἡ Ἔλσα. Ἡ Ὀρ-
 τρούδα καὶ ὁ Φρειδερῖκος κάθονται στὰ σκαλιά τῆς Ἐκκλησίας.
 Τραγοῦδι τῆς Ἐλσας.

Σεῖς αἴρες ποῦ φουσαῖτε—μ' ἀνάσασι ἀλαφριά
 Ἐλάτε μοιρασθῆτε—τὴν τόση μου χαρὰ
 Μὲ τὴ γλυκειὰ πνοήσας—τὸν ὀδηγήστε ἐδῶ
 καὶ φίλακές του εἶσθε—στὸ κῦμα τὸ πικρὸ.
 Σεῖς ποῦ τὰ δάκρυά μου—στεγνώνετε συχνὰ
 τοῦ ἐρωτός μου ἐλάτε—δροσίστε τὴ φωτιά.

Ἡ Ὀρτρούδα ζητεῖ συγνώμην τῆς Ἐλσας διὰ τὰ κακὰ ποῦ
 τῆς ἔκαμαν αὐτὴ καὶ ὁ Φρειδερῖκος. Ἡ Ἔλσα τὴν συγχωρεῖ καὶ
 συμπνεῖ τὸ τωρινὸ κατάντημά της. Ἐξέρχεται νὰ μεταβῇ στὴν
 Ἐκκλησίαν καὶ συναντᾷ τὴν θύρα μὲ τὴν Ὀρτρούδα. Αὕτη
 προσπαθεῖ μὲ πονηρὸν τρόπον νὰ τῆς εὐμπνεύσῃ δυσπιστίαν
 πρὸς τὸν Λοεγκρὶν. Ἡ Ἔλσα ἀκολουθουμένη ἀπὸ τὴν Ὀρτρούδα
 εἰσέρχεται πάλιν στὸν πύργον. Σημερώνει, ἀνοίγονται ἡ πύλεις τοῦ
 Πύργου καὶ εἰσορμᾷ πλῆθος λαοῦ καὶ εὐγενῶν. Ὁ Φρειδερῖκος
 ποῦ ἔχει ἐξορίσθῃ ἀπὸ τὸν βασιλέα κρύβεται πίσω ἀπὸ ἕνα τοί-
 χον. Ἐρχεται ἡ πομπὴ ταῦ γάμου. Ἡ Ἔλσα ἐτοιμὴ νὰ ἔμβῃ
 στὴν ἐκκλησίαν ἀλλ' ἡ Ὀρτρούδα ποῦ κρύβεται μέσα στὸ πλῆθος
 τῆς φράζει τὸν δρόμον ζητοῦσα νὰ καταλάβῃ τὴν πρώτην θέσιν

της μεταξύ τῶν εὐγενῶν. Ἀποκαλεῖ τὸν Λοεγκρὶν τυχοδιώκτην καὶ μάγον. Θόρυβος καὶ κινήσεις μεταξύ τοῦ πλήθους. Ἔρχεται ὁ Βασιλεὺς ὁ Λοεγκρὶν οἱ εὐγενεῖς σάξωνες ἱππῶται κλπ. Προουσιάζεται ὁ Φρειδερίκος ὅστις ζητεῖ δικαιοσύνη ἀπὸ τὸν Βασιλέα. Ζητεῖ ὁ ἀπατεὼν Λοεγκρὶν νὰ φανερώσῃ τὴν καταγωγὴν του. Ὁ Λοεγκρὶν διακηρύττει ὅτι οὔτε στὸν βασιλέα, οὔτε στοὺς εὐγενεῖς θὰ ὁμιλήσῃ. Σὲ μόνῃ τὴν Ἔλσα, ἂν τὸ ἀπαιτήσῃ θὰ πῇ τὸ μυστικὸν του. Ἐντούτοις ὁ Φρειδερίκος πλησιάζει τὴν Ἔλσα καὶ χαμηλόφωνα τῆς λέγει, ἂν τὸν πετύχω μοναχὸν κοντά σου μόνος μου θὰ λύσω τὰ μαγικά καὶ θὰ μάθω τέλος τὰ μυστικά του. Ἡ ἀμφιβολία εἰσχωρεῖ στὴν ψυχὴ τῆς Ἔλσας. Ὁ Λοεγκρὶν ἀποδιώκει τὸν Φρειδερίκον καὶ μὲ τὴν Ἔλσα, τὸν Βασιλέα καὶ λοιπὴν ἀκολουθίαν εἰσέρχεται εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐνῶ τὸ ὄργανον ἤχει.

ΑΥΛΑΙΑ

ΠΡΑΞΙΣ Γ'.

Ὁ νυμφικὸς θάλαμος. Ἡ Ἔλσα καὶ ὁ Λοεγκρὶν μὲ τὴν ἀκολουθίαν του εἰσέρχονται ἐνῶ ψάλλεται τὸ ἐπιθαλάμιον.

Εὐτυχισμένο φέρουμι' ἔδῳ—Ζευγάρι ὥραϊο καὶ ταιριαστὸ
Αἰώνια ἀγάπη δόξα τιμῇ—Ἄς τοὺς ἐνώσουν εἰς τὴ ζωὴ
Μεῖνε μαζί του κόρη ἀγνή—Κοντά της μεῖνε τώρα καὶ σύ.
Ἡ νύχτα φέρνει μὲ τὰ φτερά—τὴν εὐτυχία καὶ τὴ χαρὰ
Τὸ νέο ζευγάρι ἄς ἀναπαυθῇ—μὲς τις ἀγάπης τὴ σιωπῇ.

Ἀποσύρονται ὅλοι. Ὁ Λοεγκρὶν καὶ ἡ Ἔλσα μόνοι μιλοῦν γιὰ τὴν ἀγάπην τους.

Ἦ γλυκεῖα φλόγα, ἀνέκφραστη μαγεία
χαρὰ ποῦ δὲν ἐγνώρισε θνητός!

Δὲν ποθεῖ πιά ἡ ψυχὴ ἄλλη εὐτυχία.

Ἐκστασι ποῦ μᾶς στέλνει ὁ οὐρανός.

Ἐν τούτοις ἡ Ἔλσα πάντοτε ἀνήσυχη τὸν ἐρωτᾷ διὰ τὴν καταγωγὴν του, ποῖος εἶνε πόθεν ἔρχεται. Ἐκεῖνος ἀρνεῖται ἡ Ἔλσα ἐπιμένει. Κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ὁ φρειδερίκος μὲ

τέσσαρες ἰδικούς του εἰσέρχονται κρυφίως ἀπὸ τὴν θύραν τοῦ βάρους. Ὁ Λοεγκρὶν ξυφουλκεῖ καὶ τὸν φρονεῖ. Διατάσσει τοὺς τέσσαρας ὀπλοφόρους νὰ πάρουν τὸ πτώμα καλεῖ τὴν θεραπαινίδα τῆς Ἔλσας καὶ διατάσσει νὰ ντύσουν στὰ λευκὰ τὴν Ἔλσα καὶ νὰ τὴν φέρουν πρὸς τὸν βασιλέα. Ἐκεῖ ἐνώπιον τῆς αὐτῆς καὶ ὅλου τοῦ κόσμου θ' ἀποκαλύψῃ τὸ μυστικόν του. Ἡ σκηνὴ ἀλλάζει. Ἡ κοιλάδα τῆς πρώτης πράξεως παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ Ἑσκό. Ὁ βασιλεὺς, οἱ εὐγενεῖς, ἡ Ἔλσα, καὶ Ὁρτούδα. Ἔρχεται ὁ Λοεγκρὶν ἀνοπλος καὶ κατηγορεῖ τὸν δολοφόνον Φρειδερίκον ἐξηγῶν διατὶ τὸν ἐσκότωσε. Κατηγορεῖ καὶ τὴν Ἔλσα διὰ τὴν παραβίασιν τοῦ ὄρκου της. καὶ τώρα ἠμπορεῖ νὰ μιλήσῃ φανερὰ καὶ νὰ φανερώσῃ τὸ γένος του καὶ τὴν καταγωγὴν του. Ἔρχεται ἀπὸ τὸ Μονσελβάτο—πύργον κρυμμένον εἰς ἓνα δάσος στὰ πέρατα τοῦ κόσμου ὅπου ἀγνοῖ καὶ ἄμωμοι ἱππῶται φυλάσσουν τὸ ποτήρι τοῦ Γραάλ. Ἔρχεται στελμένος νὰ προστατεύσῃ τὴν ἀρετὴν, ἀλλὰ ὑπέροτατος νόμος γράφει νὰ μείνῃ ἀγνωστος εἰς ὅλους διότι μόλις φανερωθῇ θὰ χάσῃ τὴν δύναμίν του καὶ πρέπει νὰ φύγῃ. Ἐκεῖ βασιλεύει ὁ Παρσιφὰλ πατὴρ του, καὶ αὐτὸς ὁ Λοεγκρὶν ἱππότης, καὶ ὁ υἱὸς του. Δίδει τὸ κέρας, τὸ ξίφος καὶ τὸ δαχτυλίδι του στὴν Ἔλσα διὰ νὰ τὰ παραδώσῃ στὸν Γοτφρείδον, τὸν ἀδελφὸ της ὅταν εὐδοκήσῃ Ἡ Γραάλ νὰ τὸν ἀντοποδώσῃ στὴ ζωὴ. Ἡ Ὁρτρούδα ὁμολογεῖ ὅτι μὲ μαγείας ἐμεταμόρφωσε τὸν νεαρὸ πρίγγιπα τῆς Βραβάντης εἰς κύκνον διὰ νὰ κληρονομήσῃ αὐτὴ τὸν θρόνον τοῦ πατέρα του. Φαίνεται ἀπὸ μακρὰ ἡ βάρκα μὲ τὸν κύκνον. Φθάνει στ' ἀκρογιαλί. Ὁ Λοεγκρὶν ἐλευθερώνει τὸν κύκνον ὅστις ἔξαφανίζεται καὶ εἰς τὴν θέσιν του φαίνεται ὁ νέος Γοτφρείδος. Ἡ λευκὴ περιστερὰ τοῦ Γραάλ πετᾷ ἀπάνου ἀπὸ τὴν βάρκα. Ὁ Λοεγκρὶν ἐπιβιβάζεται καὶ ὀδηγούμενος ἀπὸ τὴν περιστερὰν ἀπομακρύνεται. Ἡ Ἔλσα λιποθυμεῖ ἀναίσθητος στὰς ἀγκάλας τοῦ Γοτφρείδου.

ΣΗΜ. Οἱ στίχοι ἀπὸ τὴν ὀυθμικὴν μετάφρασιν τοῦ κ. Δ. Λ.

ΑΥΛΑΙΑ

ΤΕΛΟΣ